

PEYGAMBERİMİZİN HAYATI

PEYGAMBERLİK MÜJDESİ

SALİH SURUÇ

RESİMLEYEN:
HÜSEYİN SÖNMEZAY

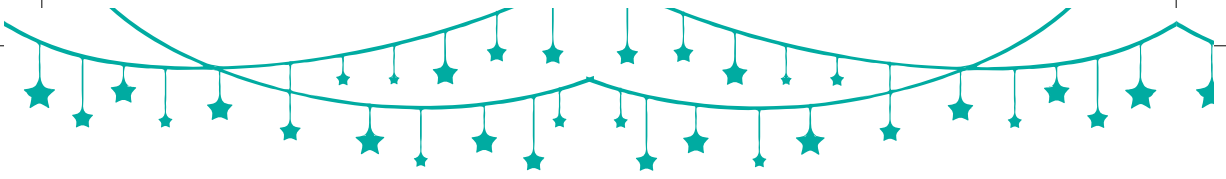
İnsanlara Değer Verirdi

Peygamberimizin amcası Ebu Talib'in ailesi kalabalıktı. Maddi durumu da pek iyi değildi.

Peygamberimiz evlenince, amcasının henüz beş yaşında olan oğlu Ali'yi yanına aldı.

Evlerinde bir de sekiz yaşında Zeyd adında bir çocuk vardı.

O zamanlar insanlık için çok kötü bir dönemdi. Güçlü, güçsüzü ezerdi. Zalimler, zorbalar her tarafta kol gezerdi. Güçsüz insanların mallarına, hatta evlatlarına acımadan el koyarlardı. Sonra da köle diye satıp ondan para kazanırlardı.

Zeyd de bir baskında zorbalar tarafından evinden kaçırılmış ve köle diye satılmıştı. Onu satın alan, Hatice Hanım'ın yeğeniydi. Mekke'ye getirince de Zeyd'i halası Hatice Hanım'a hediye etmişti.

Hatice Hanım, evlenince Zeyd'i, Peygamberimize, işlerinde yardımcı olsun, diye verdi.

Zeyd; sevimli, akıllı ve zeki bir çocuktur. Peygamberimiz, onu bir evladı gibi sevdi ve yanına alır almaz da hürriyetine kavuşturdu. Zeyd, hem özgürlüğüne kavuşmaktan hem de Peygamberimizden gördüğü şefkatten dolayı çok mutluydu.

Zeyd'in ailesi çok üzgündü. Sonunda babası oğlunun Mekke'de olduğunu bir şekilde öğrendi. Derken bir gün çıkıp Mekke'ye geldi. Peygamberimize:

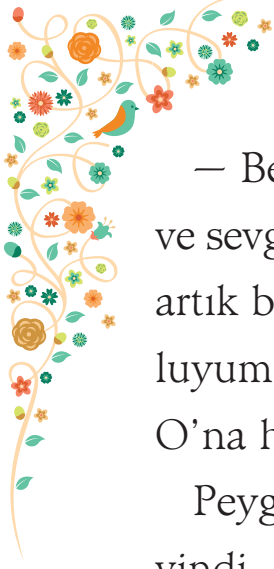
— Karşılığında ne istiyorsan vereyim oğlumun serbest bırak, dedi.

Peygamberimiz:

— Zeyd seçimini yapsın, dedi. Zeyd, tereddüt etmeden kararını verdi:

— Ben, sana hiç kimseyi tercih etmem ey Muhammed. Sen benim için hem anne hem de baba gibisin.

Sonra da dönüp babasına baktı.

– Ben, dedi. Muhammed'den hep şefkat ve sevgi gördüm. Hem zannettiğiniz gibi ben artık bir köle de değilim. Özgürüm ve mutluym. Ben, Muhammed'in yanında kalıp O'na hizmet etmek istiyorum.

Peygamberimiz, Zeyd'in bu seçimine sevindi.

Bunun üzerine Peygamberimiz, babası henüz Mekke'deyken Zeyd'i evlat edindiğini halka duyurdu.

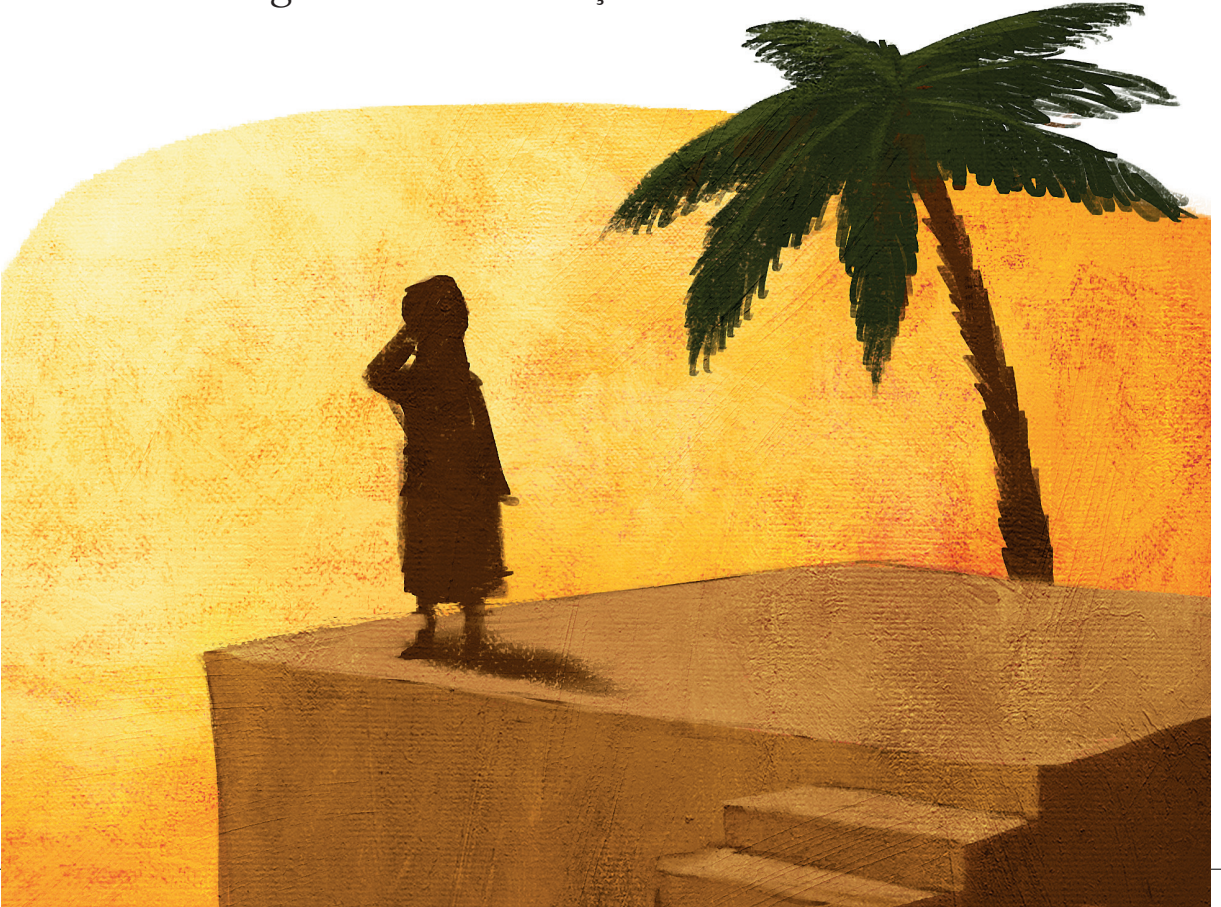
Babası Harise buna çok sevindi. Oğlunun güvenilir birinin yanında bulunduğunu ve

mutlu olduğunu görünce diretmedi. Onu alıp götürmekten vazgeçti.

Peygamberimiz, sadece Zeyd'i özgürlüğüne kavuşturmadı.

Peygamber olduktan sonra, O'na birçok köle iman etti. Puta tapanlar onlara çok ağır işkenceler ediyorlardı. Sevgili Peygamberimiz, onların da çoğunu kölelikten kurtarıp özgürlüklerine kavuşturdu.

Mesela, sonraları Peygamberimizin müezzini olan Hz. Bilâl bu kölelerden biriydi.

Peygamberimiz, bunu neden mi yapıyordu?

Çünkü; Sevgili Peygamberimiz, insana çok değer veriyor ve insanın özgürlüğünü çok önemsiyordu.

Dünyanın O'na İhtiyacı Vardı

O zaman dilimi çok garip bir dönemdi. Uzun yıllardan beri dünya, yeni bir peygamberden yoksundu.

İnsanlar, kendilerini yaratan Allah'a karşı vazifelerini unutmuşlardı. Kimileri güneşe kimileri ateşe tapar olmuştu. Mekke'de ise insanlar, elleriyle yaptıkları putları tanrı edinmişlerdi. Şehirde putlara tapmayan Peygamberimiz dışında çok az insan vardı.

Toplumda ahlaksızlığın her türlü vardı.

Zalim çoktu, zulüm yaygındı.

Güçlü olan, güçsüzü eziyordu.

İnsan hayatına değer verilmiyordu.

Kadına saygı yoktu.

Çocuklara şefkat ve merhamet edilmiyordu.

Kız çocukları küçümseniyordu. Kimileri, kızlarını merhametsizce diri diri toprağa gömmüyordu.

Kâbe'nin içine ve dışına yüzlerce put yerleştirilmişti.

Peygamberimizin kalbi hemşehrilerinin bu düşünce ve yaşayışından acı duyuyordu.

Kâbe'ye gittiğinde gördüğü putlardan ruhu sıkılıyordu. **“Bu putlar sebebiyle nefret ediyorum.”** diyordu.

Çünkü Sevgili Peygamberimiz:
Her şeyin sahibi,
Her şeyi bilen,
Her sesi duyan,
Ve her şeyi gören Allah'a
inaniyordu.

Bu çirkin ortamdan
biraz olsun uzaklaşmak
için de zaman zaman
Mekke'ye tepeden ba-
kan Nur dağına çıkar-
dı. Dağın tepesinde
bulunan Hira mağā-
rasında ibadet ve dua
ederdi.

